

ДА ЛИ СУ СПОЈИВЕ ЈАВНЕ ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНА ОПШТИНСКОГ, ОДНОСНО
ГРАДСКОГ, ВЕЋА И НАРОДНОГ ПОСЛАНИКА

Одредбом чл. 40. ст. 1. Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС“, бр. 35/19, 88/19, 11/21-аутентично тумачење, 94/21 и 14/22; у даљем тексту: Закон) прописано је, поред осталог, да је јавни функционер дужан да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције.

Према одредби чл. 4. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/06; у даљем тексту: Устав), уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску и да се однос три гране власти заснива на равнотежи и међусобној контроли.

Одредбом чл. 6. Устава прописано је да нико не може вршити државну или јавну функцију која је у сукобу са његовим другим функцијама, пословима или приватним интересима, као и да се постојање сукоба интереса и одговорности при његовом вршењу одређују Уставом и законом.

Одредбом чл. 102. ст. 3. Устава прописано је да народни посланик не може бити функционер у органима извршне власти, нити може обављати друге функције, послове и дужности за које је законом утврђено да представљају сукоб интереса.

Извршни органи општине, односно града, су саставни део органа извршне власти, имајући у виду како изворну извршну функцију тих органа која произлази из одредаба чл. 190. Устава, с обзиром на то да су овлашћени да примењују законе који уређују организовање и функционисање локалне самоуправе, тако и чињеницу да је одредбом чл. 178. ст. 1. Устава дата могућност Републици Србији да поједина питања из своје надлежности повери аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе.

Народна скупштина је, у складу са одредбом чл. 98. Устава, највише представничко тело и носилац уставотворне и законодавне власти у Републици Србији, а чине је народни посланици.

Према одредби чл. 39. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, бр. 9/10), народни посланик не може истовремено да обавља другу јавну функцију или професионалну делатност неспојиву са посланичком функцијом, у складу са Уставом и законом.

Одредбом чл. 42. у вези са чл. 66. ст. 4. и 5. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07, 83/14-др. закон, 101/16-др. закон, 47/18, 111/21-др. закон) прописано је да су извршни органи општине, односно града, председник општине и општинско веће, односно градоначелник града и градско веће.

На основу наведеног, истовремено вршење јавних функција члана општинског, односно градског, већа и народног посланика је неспојиво и њиховим истовременим вршењем јавни функционер би поступио супротно одредби чл. 40. ст. 1. Закона у вези са чл. 39. ст. 1. Закона о Народној скупштини.